

תת"ע (פתח תקווה) 6636-06-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז - פתח תקווה

תת"ע 6636-06-25 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט עידן שניר

הנאשם
נגד
פלוני

המאשימה
החלטה
מדינת ישראל

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של המבקש לאחר שלא התייצב לדין ביום 1.7.25.

הרקע העובדתי:

- ביום 6.5.25 קיבל המבקש לידי הזמנה לדין וכתב אישום בגין עבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת איסור שימוש על-ידי בוחן של משרד הרישוי, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה.
- בתיק בית המשפט ישנו העתק של אישור המסירה, הכולל את חתימתו של הנאשם, ותאריך הקבלה. בראש אישור המסירה נכתב באופן ברור התאריך, ושעת ההתייצבות.
- המבקש לא התייצב לדין הנדחה ונשפט בהיעדרו. בגזר הדין, הושתו על המבקש העונשים הבאים: פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון לתקופה של 3 חודשים, קנס כספי בסך ₪ 2,000 ופסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור את העבירה בה הורשע או עבירות של התוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה.

טענות הצדדים:

- ביום 10.7.25 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. בבקשתו טוען המבקש כי לא התייצב לדין עקב מצבו הרפואי שכלל כאבים בחזה ותחושות חולשה. עוד טוען המבקש כי הפסילה שנגזרה עליו יש בה כדי לפגוע במבקש אשר נמצא בחדלות פירעון ומשלם מזונות חודשיים. פרנסתו של המבקש כרוכה בנהיגה וביצוע שליחויות. המבקש טען כי

לא קיבל התראה או יידוע טרם הדיון שהתקיים ופעל מיידית ללא שיהוי. המבקש, כך נטען, בעל עבר תקין.

5. המשיבה התנגדה לבקשה וטוענת כי המבקש לא העלה טעם מוצדק לאי התייצבותו לדיון. המבקש ידע על הדיון ואין חובה לתת לנאשם התראה נוספת לפני הדיון. אישור המחלה שצורף, כך על פי התגובה, ניתן בדיעבד יום אחרי הדיון, וכי היה על המבקש לפנות עוד ביום 28.6.25 מתי שחש ברע ולבקש דחיית הדיון.

דין:

6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בית-המשפט יבטל את פסק-הדין שניתן בהיעדר אם נוכח שהתקיים אחד מאלה: (1) **הייתה סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו**; (2) **אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין**. הכלל הוא משסיים בית-המשפט את מלאכתו והוציא מתחת ידיו פסק-דין, "מעמדו של הנאשם הוא של מי שנשפט והורשע כדין. לכן, כאשר מבקש הוא כי פסק-הדין יבוטל, עליו הנטל לשכנע את בית-המשפט מדוע ינתן לו "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של ההליך אשר הסתיים" (רע"פ 8583/04 **חילף נ' מדינת ישראל**, פורסם באתר נבו (02.11.04)).

7. לא שוכנעתי כי במקרה דנן הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. המבקש זומן כדין כאשר קיבל לידיו את הזימון וחתם עליו, אך לא התייצב. הטענה לפיה "לא קיבל כל התראה או יידוע טרם הדיון אשר התקיים במעמד צד אחד..." אינה ברורה ואף תמוהה.

8. המבקש הציג אישור מחלה שהונפק בדיעבד, ביום 2.7.25, שנכתב עליו במפורש כי אינו בתוקף עבור מוסדות משפטיים. אלא שגם אם המבקש חש ברע עוד ביום 28.6.25 היה עליו להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט מבעוד מועד, ולא להמתין עד לאחר קיומו של הדיון.

9. באשר לאפשרות לקיומו של עיוות דין, בית-המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם**, פורסם באתר נבו (25.03.18) קבע כי המונח "עיוות דין", בהקשר לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר, משמעו הצבעה על: "שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה".

10. לא שוכנעתי כי קיימים שיקולים כבדי משקל כאלה, אלא להיפך, המבקש אינו כופר בביצוע העבירות. הנאשם לא מכחיש שנהג ברכב למרות שניתנה עליו הודעת איסור שימוש על-ידי בוחן של משרד הרישוי. משלא עלתה כל טענה כנגד האישום דומה כי אין למבקש הגנה כלשהי.

11. באשר לגזר הדין, שבתי ובחנתי את גזר הדין ולא מצאתי כי הוא מחמיר עם המבקש כלל ועיקר. העונש שנגזר על הנאשם ביחס לרכיב הפסילה הועמד על פסילת המינימום שנקבעה בחוק של 3 חודשים. במסגרת גזר הדין ניתן משקל לעברו התעבורתי של המבקש אשר נוהג משנת 1992 ולחובתו 29 הרשעות קודמות. עבר שאינו מכביד ביחס לוותק.

12. לסיכום, אני סבור כי במקרה דנן לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש. המבקש קיבל זימון לדין, ולא התייצב. לא הוגשה בתיק כל בקשה מטעם המבקש מבעוד מועד. המבקש אינו מכחיש את ביצוע העבירות המיוחסות לו ולא טען דבר ביחס לאישום. משום כך, השארת ההרשעה על-כנה לא תגרום למבקש עיוות דין. הוא הדין גם לגבי גזר הדין, שהולם את נסיבות ביצוע העבירה, ואת עברו התעבורתי של המבקש. אין לומר כי השתת פסילת המינימום גרמה למבקש לעיוות דין כלשהו.

13. הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר, נדחית.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"ה, 23 יולי 2025, בהעדר הצדדים.